

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nicodemi Frischlini Alemanni Dido

Frischlin, Nicodemus

Tvbingae, 1581

VD16 F 2926

Actvs Tertivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12502

ACTVS TERTIVS

DIDO, ÆNEAS.

Etiam nefas hoc posse dissimulari, homo
 Perfide, putasti; quid tibi meis decedere
 Tu cogitasti sedibus? nec te meus
 Amor, neq; data dextra quondam, nec tua
 Regina crudeli tenet te funere
 Moritura? quin etiam maligno sidere
 Molire classem: & turbidis Aquilonibus
 Properas per altum abire crudelis? cedo,
 Si non agrum alienum, domosq; Oenotriae
 Peteres, & antiquum maneret Ilium
 An Ilium peteretur vndoso hoc mari?
 Mene fugis? ego per hasce lacrymas, & tuam
 Te dexteram oro (quando misere mihi aliud
 Restat nihil) per iura coniugalia,
 Per auspiciatum matrimonium: bene
 Si quid merita sum: si fuit quidquam tibi
 Dulce meum, agè, miserere labentis domus:
 Et (siquis est adhuc locus precibus meis)
 Hanc pone mentem, hunc animum tetricum
 Te propter, odère Africi gentes soli.
 Te propter, infensi Tyrii: te propter hic
 Extinctus est pudor mihi, & quae sidera
 Adire poteram fama prior. Heu me nunc
 Inauspicatam Veiovis? cui deseror
 A te hospes? hoc quoniam mihi de coniuge

B iij

Iam

Iam nomen vnum restat inopi. quid moror?
An Pygmalio dum incenia mea destruat?
Ancaptam Iarbas ducat in Getuliam?
Saltem aliqua de te mihi fuisset, hanc fugam
Ante, soboles suscepta: saltem paruulus
Mibi ludat Aeneas domi, qui te patrem
Tantum ore referat: non viderer vndiq;
Deserta. AEN. at ego te, quae eloquendo plurima
Numerare nouisti: haud negauerim bene
Regina promeritam: nec vnquam piguerit
Meminisse Elisa: dum memor viuo mei,
Dum spiritus regit hos aliquis artus meos.
Pro re loquor pauca, nec ego hanc abscondere
(Ne finge) speravi fugam, nec coniugis
Praetendo tadas: non in haec eo foedera.
Me si meis pateretur auspicijs Deus
Transigere vitam, & sponte iam curas meas
Componere, Urbem Troicam primum, & laeis
Colerem reliquias patrij: & ter maximi
Priami manerent alta regis culmina,
Rediuiuaq; manu condidissim Pergana.
Sed nunc Italiam magnam Apollo Delius,
Italian Apollinis iubet capeßere
Oraculum, hic amor, haec patria tellus mihi est.
Si te vrbis aspectus tenet Carthaginis,
Phoenissa: si Libye iuuat ni tor tuae:
Inuidia quae tandem haec erit, Teucrosi solo
Considerare Ausonio? Equidem & nos extera
Fas regna quarere. Me patris demortui,

Quoties

Quoties operit humente nox terra plagas
Caligin, quoties micant astra ignea,
Imago terret, inq; somnis admonet
Me puer Iulus, & capitis iniuria,
Quem regno Italiae fraudo, quem fatalibus
Spolio plagis, hic admonet: quin à Ioue
Interpres ipse missus huc (testor caput
Vtrumq;) celeres modò per auras, seria
Mandata detulit: DEVM vidi ipsemet
In lumine manifesto adire mœnia.
Vocemq; commonentis his hausi auribus.
Desine querelis nos tuis incendere:
Non sponte sequor Italùm solum. DI. tibi nec Dea
Pavens, nec autor generis ille Dardanus,
Vir perfide, sed horrens genuit hunc Caucasus
Te talem: & Hyrcanæ vbera admouerunt tigres.
Nam quid ego dissimulo misera? quæ me ad mala
Matora seruos? num meo ingemuit malos?
Num stetit oculos? num lacrymulam vllam dedit?
Num miseritum est amantis? Hæc nec maxima
Iam Iuno, nec Saturnius pater aspiciit?
Nusquam fides sat tuta, fractum littore
Excepi egentem stulta, regniq; in mei
Demens locavi parte: classem perditam
Sociosq; ab ipsa morte reuocaui: heu feris
Incensa Furijs differor. Nunc Delius
Apollo, nunc Apollinis nescio quod est
Oraculum: nunc missus à summo Ioue
Interpres affert iussa per cœles Notos.

B v

Is scilicet

In scilicet superis labor: ea scilicet
Cura est quietis. Neq; ego te teneo, neq;
Refello dicta. i. Sequere Ventis Italiam,
Pete regna per mare. Spero medijs (si pia
Quid numina valent) supplicia mox cautibus
Pelagi daturum, & nomine relictam tibi
Dido vocaturum. Sequar tamen ignibus:
Et cum gelida mors anima ab hac seduxeris
Artus Elise: adere locis umbra omnibus.
Hic improbe dabis, quam meres, poenam: audiam,
Et hec sub imum fama veniet Tartarum.
AN Quam fugis? quò te ex meo vultu abripit
Miseret profectò me furentis foemina:
Cupioq; solando dolentem celeriter
Lenire. Sed abiit, mihi Deorum citò
Iussa exequenda sunt: reuisam protinus
Classem, atq; inibo cum meis celerem fugam.

ANNA, DIDO.

Quid hoc mali: repentè quòd sic littora
Feruere prospicio: mareq; miscerier
Tantis video clamoribus? quis nunc tibi
Sensus soror quòsue gemitus misera dabis?
DI. Scelerate amor: quò non agis mortalia
Pectora? iterum me cogis ire in lacrymas:
Iterum precari: iterum animos submittere
Humiles amori. AN. Sed soror nunc ipsa adest.
DI. Germana, toto littore vides vndiq;
Properatier: iam carbasi ventos vocat:

tan puppibus nauta coronas induunt
Hunc ego dolorem si timere mea soror
Potui, etiam perferre potero. Sed misere tamen
Vnum hoc sorori exequere: solam perfidus
Te colere, soli credere arcanos tibi
Sensus: viri aditus sola molles noueras.
I quaeso soror: hosti superbo supplica.
Non ego Phrygum vires, cum Pelasgo militeo.
Vastare iuravi: nec ad murum Ilij
Miserere meas: nec Anchise patris
Cineres reuelli: cur negat demittere
Duras in aures dicta mea? quoniam vult?
Hoc misere amanti munus extremum dicit
Facilem fugam expectat, Notosque idoneos:
Non iam oro coniugium, quod ille prodidit
Nec, ut Latino careat aruo, et debitum
Regnum relinquat: inane tempus postulo:
Requiem furori: dum mea doceat asperis
Fortuna me dolere victam casibus.
Hanc oro te extremam, soror, venians: mei
Miserere: cum dederis mihi hoc, quod flagitas
Morte cumulatam tibi relinquam largiter:
AN. At si ille nullis commouetur fletibus:
Voces nec ullas audiet tractabilis:
DI. Tenta precando. AN. Si modo valeant precata
DI. Aures viri aperiet DEVS. AN. quid si obstruat?
DI. Annosa quercus non cadit, nisi pluribus
Percussa plagis. AN. Sed nihil eadem tamen
Mouetur aure fletibus, neque sibilis

Confiteritur

Confernitur. DI. contunde vocibus virum.
AN. Agè, ibo soror, & quæ iubes primùm exequar.
DI. Conuexa cæli me piget tueri:
Mori volo, si non amore perfruar.

CHORVS.

EXterrita Dido compluribus Anapesticè
Fatis, inceptum quò peragat,
Lucemq; relinquat: iam vidit,
Cum dona imponeret altari,
Dictu horrendum, latices sacros
Nigrescere: fusaq; in obscœnum
Se vertere vna cruorem. Sed &
In tectis templum est marmoreum
Coniugis antiqui, velleribus
Niueis & fronde reuinctum. Istinc
Voces & verba vocantis viri
Audiri visa tenebris, nox
Cum terras obscura tenebat.
Præterea culminibus bubo
Ferali carmine sæpe queri
Et ducere voces in fletum:
Multaq; prædicta priorum hominum
Horriſieant terribili monitu.
Agit ipse furentem per somnos
Ferus Aeneas: semperq; sibi
Sola relinqui: semper longam
Ire incomitata videtur viam:
Et Tyrios quærere deserta

TERRA

Ferra. Eumenidum veluti demens
Videt agmina Pentheus, & solem
Geminum, & duplices se ostendere
Thebas, aut ille Agamemnonius
Scenis agitatus Orestes, face
Armatam cum refugit matrem,
Furiæq; vtrices in limine
Resident. Et iam euicta dolore,
Concepit diras intra animum,
Atq; ipsa modum & tempus secum
Exigit hic, decrevitq; mori.
Spem fronte serenat, consilium
Crudele tegit vultu reprobò.

ACTVS III.

ANNA, DIDO.

Dixi futurum. Nam viri mens efferi
Inmota permanet, nec vllis vocibus
Lacrymisq; flectitur. DI. tace modò soror:
Et gratulare mihi. Viam, quæ cum mihi
Reddat, vel ipso soluat, inueni, soror.
Solem cadentem iuxta, & Oceani prope
Finem vltimum inhabitatur Aethiopum locus:
Vbi maximus Atlas torquet humero Olympium
Axem, facibus aptum micantibus. Hinc mihi
Monstrata gentis est sacerdos extimæ,
Custosq; templi Hesperidum, & horti Punici,
Que epulas Draconi peruigil seuo' dabat,
Sacrosq; ramos conserebat in arbore,

Mel